

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0181/2011

29.4.2011

ДОКЛАД

относно ЕС като глобален фактор: неговата роля в многостранни
организации
(2010/2298(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: María Muñiz De Urquiza

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ.....	19
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	21

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно ЕС като глобален фактор: неговата роля в многостранни организации (2010/2298(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет, озаглавено „За ново управление на международните организации“¹,
- като взе предвид принципа на лоялното сътрудничество между Съюза и държавите-членки, посочен в член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид член 21, параграф 1 и член 21, параграф 2, буква з) от Договора за Европейския съюз, които призовават Съюза да насърчава намирането на решения на общите проблеми на многостранна основа, по-специално в рамките на Организацията на обединените нации, и да постигне висока степен на сътрудничество за насърчаване на международна система, основана на засилено многостранно сътрудничество и добро глобално управление,
- като взе предвид проекторезолюцията на Общото събрание на ООН относно участието на Европейския съюз в работата на Организацията на обединените нации²,
- като взе предвид приоритетите на ЕС за 65-ата сесия на Общото събрание на ООН, приети от Съвета на 25 май 2010 г.³,
- като взе предвид вътрешните процедури, установени от Европейския съвет през септември 2010 г. за подобряване на външната политика на Европейския съюз чрез по-интегриран подход⁴,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност, озаглавена „Сигурна Европа в един по-добър свят“, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г., и доклада на Съвета от 12 декември 2008 г. за нейното прилагане, озаглавен „Гарантиране на сигурността в променящия се свят“,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент, озаглавено „Европейският съюз и Организацията на обединените нации: изборът на мултилатерализма“ (COM(2003)0526),
- като взе предвид своята резолюция от 11 ноември 2010 г. относно укрепването на ОССЕ – ролята на ЕС⁵,

¹ ОВ С 354, 28.12.2010 г., стр. 43.

² Проекторезолюция на Общото събрание на Организацията на обединените нации A/RES/64/L.67.

³ Съвет на Европейския съюз, 10170/10.

⁴ EUCO 21/01/10 REV 1, приложение I.

⁵ Приети текстове, P7_TA(2010)0399.

- като взе предвид своята резолюция от 20 октомври 2010 г., съдържаща препоръки към Комисията относно подобряването на рамката на ЕС за икономическо управление и за стабилност, по-специално в Евроната¹,
 - като взе предвид своята резолюция от 19 май 2010 г. относно институционалните аспекти на присъединяването на Европейския съюз към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи²,
 - като взе предвид своята препоръка от 25 март 2010 г. до Съвета относно Шестдесет и петата сесия на Общото събрание на ООН³,
 - като взе предвид своята резолюция от 19 февруари 2009 г. относно ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на ЕС⁴,
 - като взе предвид своята резолюция от 14 март 2006 г. относно стратегическия преглед на Международния валутен фонд⁵,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по международна търговия (A7-0181/2011),
- A. като има предвид, че процесите на глобализация водят до широк набор от възможности, предизвикателства и заплахи за глобалното управление, като същевременно разкриват социални пропуски и сринове, включително в областта на финансовите пазари, енергийната сигурност, борбата срещу бедността, политиката в областта на изменението на климата и нарушаването на правата на човека; като има предвид, че глобалните предизвикателства и заплахи налагат сътрудничество в световен план и колективни действия за справяне с тях, както и ефективни институции и легитимни правила; като има предвид, че за да бъдат международните организации легитимни и ефективни, те ще трябва да бъдат отражение на всички аспекти на многополюсния свят,
- Б. като има предвид, че ангажиментът на ЕС за ефективен мултилатерализъм, заявен в Европейската стратегия за сигурност от 2003 г., е водещият принцип на европейската външна дейност; като има предвид, че ЕС, като се опира на вътрешния си опит в областта на сътрудничеството между нации и институции, правовия ред и многостепенния мултилатерализъм, носи особена отговорност в световен план, която трябва да потвърждава и в бъдеще; като има предвид, че ЕС разполага с набор от ценности – напр. зачитане на правата на човека, свободата, демокрацията, равенството, братството и върховенството на закона – и политически инструменти, включително единна правосубектност, които са необходими за засилване на многостранните структури,

¹ Приети текстове, P7_TA(2010)0377.

² Приети текстове, P7_TA(2010)0184.

³ P7_TA(2010)0084.

⁴ ОВ С 76Е, 25.3.2010, стр. 69

⁵ ОВ С 291Е, 30.11.2006 г., стр. 118.

- В. като има предвид, че добавената стойност на членството на ЕС в многостранни организации се проявява в областите, в които той има изключителни или споделени компетентности: икономически и търговски въпроси, политика в областта на околната среда, помощ за развитие и политика за сигурност и отбрана; като има предвид, че ЕС също може да има добавена стойност в тези многостранни организации или срещи на високо равнище, в които не са представени всичките негови членове;
- Г. като има предвид, че Договорът от Лисабон, посредством въвеждането на правосубектността на Съюза, подобрява капацитета на ЕС за участие в различни международни организации, поверява на ЕС широк набор от компетентности в неговата външна дейност, осигурява на ЕС по-ясен и по-силен глас на световната сцена, по-конкретно със създаването на длъжността заместник-председател на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), както и насърчава всички видове взаимноизгодно сътрудничество на ЕС със съответни международни и регионални организации и групи държави, и като има предвид, че той дава възможност на Съюза да се организира по такъв начин, че да може да се превърне в ефективен глобален фактор,
- Д. като има предвид, че Съюзът, съгласно член 21, параграф 2, буква з), трябва да насърчава международна система, основана на засилено многостранно сътрудничество и добро глобално управление и че държавите-членки, въз основа на член 32 от ДЕС, гарантират, чрез сближаването на своите действия, че Съюзът е в състояние да отстоява интересите и ценностите си на международната сцена; като има предвид, че ангажиментът на ЕС да стане глобален фактор изисква капацитет и воля за предлагане на задълбочени реформи на многостранните организации и форуми,
- Е. като има предвид, че с Договора от Лисабон бяха създадени нови постоянни структури за външното представителство на ЕС, като се предвижда новите представители на ЕС да поемат функции, които досега са изпълнявани от ротационното председателство на ЕС, и като има предвид, че създаването на ЕСВД осигурява възможност за водене на ефективна многостранна дипломатия,
- Ж. като има предвид, че представителството на ЕС и неговите държави-членки в многостранни организации, неформални срещи на високо равнище и международни режими е разпокъсано, често неефективно и продължава да варира в значителна степен; като има предвид, че външното представителство на Съюза се е развило като разпиляно, непоследователно и действащо по-скоро на ad hoc-принцип; като има предвид, че в голяма степен разпокъсаното външно представителство вероятно ще накърни посланието на ЕС и неговия ангажимент за ефективен мултилатерализъм и глобално управление и като има предвид, че слабите правомощия и неефективните механизми за координация пречат на ЕС да говори с единен глас на международната сцена и по този начин ограничават неговата решителност и подронват доверието в него; като има предвид, че максималното реализиране на пълния потенциал на Договора от Лисабон в международен план ще изисква силна политическа воля и гъвкавост от страна на държавите-членки по

отношение на тяхното представителство и като има предвид, че статутът на ЕС в международните организации често изостава от развитието на правомощията на ЕС,

- З. като има предвид, че външното представителство на ЕС на многостранната сцена е различно – като започнем със случаи, в които всички държави-членки са пълноправни членове, а ЕС има ролята на наблюдател (например Международния паричен и финансов комитет, Комитета за развитие, Съвета на Европа), преминаем през случаи, в които всички държави-членки заедно с ЕС са пълноправни членове (например Организацията на ООН по прехраната и земеделието, Световната търговска организация) или пълноправни участници (например Г-8/Г-20), и стигнем до организации, в които някои държави-членки на ЕС действат като пълноправни членове, а ЕС изобщо няма никакъв статус (Съвета за сигурност на ООН, някои международни финансови институции(МФИ)); като има предвид, че най-сложните ситуации възникват в случаите, когато ЕС и държавите-членки имат споделени правомощия, или са комбинирани изключителни и споделени правомощия,
- И. като има предвид, че световната финансова криза ускори прехвърлянето на относителната икономическа тежест от напредналите икономики към нововъзникващите пазари, и като има предвид, че на този фон ЕС ще има силен и ефективен глас на световната сцена единствено ако изрази единно послание,
- Й. като има предвид, че държавите-членки на ЕС дават приоритет на реформата и укрепването на ООН с цел осигуряване на по-справедливо географско представителство, отразяване на днешната променлива геополитическа действителност в членството на Съвета за сигурност, и с цел организацията да стане способна да изпълнява своите отговорности и да действа ефективно при предоставянето на решения за световни предизвикателства и реакцията на основни заплахи; като има предвид, че ЕС осигурява над една трета от редовния бюджет на ООН, над две пети от мирните операции на ООН и около половината от всички вноски във фондовете и програмите на ООН, и че във връзка с това неговият финансов ангажимент следва да съответства на неговата политическа тежест,
- К. като има предвид, че институционалните механизми, като например все по-тясното и по-ефективно сътрудничество между държавите-членки на ЕС, могат да бъдат разглеждани като начин за постигане на целта за общо външно представителство на ЕС и неговите държави-членки и като има предвид, че консултациите между националните парламенти и Европейския парламент в областите на ОВППС/ОПСО биха могли да ускорят този процес,
- Л. като има предвид, че реформата на разпределението на гласовете и квотите от 2010 г. в Международния валутен фонд и Световната банка доведе до нарастване на гласовете и представителството на нововъзникващите пазари и развиващите се страни в МФИ, което беше улеснено от приноса на Европа, докато ролята, която играе ЕС – въпреки размера на вноските му в капитала на тези институции – не отговаря изцяло на неговата тежест в световната икономика и в световната търговия и като има предвид, че настоящата организация на външното представителство води до високи транзакционни разходи и разходи за координация,
- М. като има предвид, че общата цел на ЕС и НАТО за осъществяване на „стратегическо

партньорство“ следва да позволява ефективни взаимодействия и по-значителна степен на максимизиране на активите на двете организации и да осигури ефективно сътрудничество; като има предвид, че ЕС и НАТО следва да гарантират ефективно управление на кризите, за да се намира възможно-най-добрата реакция спрямо дадена криза, като се действа по действително координиран начин и се използват в пълна степен експертният опит и ресурсите на двете организации в съответствие със заключенията от срещата на върха на НАТО във Вашингтон от 1999 г., Европейския съвет в Ница от 2002 г., Общата декларация на ЕС и НАТО от 16 декември 2002 г., и като се вземе предвид резултатът от срещата на върха на НАТО в Лисабон през ноември 2010 г.,

- Н. като има предвид, че международната дипломация на високо равнище следва да засили своя потенциал, за да стимулира по-широко многостранно сътрудничество, с оглед изграждане на глобална сигурност чрез постигане на Целите на хилядолетието за развитие и повишаване на сигурността на хората,
- О. като има предвид, че настоящите драматични демографски промени, както в ЕС, така и извън него, ще повлияят на мултилатерализма, тъй като новата действителност упражнява натиск за призоваване към адаптиране на членството, местата и правата за гласуване в многостранните организации; като има предвид, че ЕС, в контекста на промяната в баланса на неговото представителство, която неизбежно ще има значително въздействие върху държавите от ЕС, следва да поиска – посредством пълноценно използване на своите дипломатически инструменти – ангажимент от страна на нововъзникващите икономики за конструктивно и прозрачно поведение в развиващата се многостранна система, по-конкретно в областите на устойчивото развитие, премахването на бедността, борбата срещу тероризма и международната организирана престъпност и изменението на климата; като има предвид, че участието на ЕС в нововъзникващи структури за глобално управление и преговорите за нови правила и принципи ще изискват компромиси с тези държави и нови участници, които се опитват да си осигурят влияние на международната сцена,
- П. като има предвид, че насърчаването на демокрацията и зачитането на правата на човека, особено на правата на жените и на децата и свободата на изразяване, правовата държава, укрепването на сигурността, демократичната стабилност, просперитета, справедливото разпределение на доходите, богатството и възможностите в обществото следва да бъде в основата на цялата външна дейност на ЕС; като има предвид, че допълнителното засилване на международната наказателна правосъдна система с цел насърчаване на отговорността и прекратяване на безнаказаността и насърчаването на важната дейност на Международния наказателен съд (МНС) като единствената постоянна и независима съдебна институция, следва да бъдат неразделна част от цялата външна дейност на ЕС,

Засилване на ролята на ЕС в многостранната система

- 1. отбелязва, че механизмите на ЕС за постигане на консенсус и предприемане на съгласувани действия го правят модел на подражание за един основан на правила международен ред и поради това подчертава необходимостта ЕС да си сътрудничи с

водещите регионални органи и да участва активно в изграждането и подобряването на международна среда, която позволява на ЕС да популяризира своите ценности и интереси, както се изисква от Договора; по-конкретно, в онези области, в които ЕС има изключителни или споделени правомощия, счита за много важно, с оглед амбициите на ЕС да бъде глобален фактор и да защитава позицията си, да бъдат подобрени вътрешното координиране, необходимо за да говори с един глас, способността да се оформя многостранно сътрудничество или да се водят колективни действия за справяне с международните предизвикателства, по-конкретно онези, които произтичат от отговорността за защита и от необходимостта от засилване на сигурността на хората като средство за постигане на глобална сигурност;

2. подчертава рязкото увеличаване на политическите и хуманитарните кризи на световно равнище, което изисква подобро и превантивно многостранно действие от страна на ЕС; поради това подчертава необходимостта ЕС да използва момента и да се възползва по-добре от своите инструменти в областта на външната политика, за да гарантира по-добро използване на своето влияние в многостранни организации и за да има по-ефективна водеща роля при справянето с текущите и бъдещите международни кризи;
3. счита, че съществува необходимост от допълнително включване на недържавни участници в многостранната политика, от насърчаване и улесняване на подобрени консултации с организациите на гражданското общество и социалните партньори в бъдещите ръководни структури на международните организации; признава техния експертен опит, ресурси и обхват като ключови за повишаването на легитимността и ефективността на многостранното сътрудничество; припомня, че е необходим подход „отдолу нагоре“ за справяне с кризисни ситуации;
4. подчертава, че ЕС, като засилва сътрудничеството, усъвършенства институциите и ангажира всички заинтересовани страни, следва да играе активна и водеща роля в реформата на глобалното управление, за да направи международните институции и организации по-легитимни, ефективни и благоприятстващи споделената отговорност, като в хода на този процес укрепва своята позиция, преследва своите цели и приоритети и популяризира своите принципи, ценности и интереси; настоятелно заявява, че ЗП/ВП, в тясно сътрудничество с Европейския парламент, следва периодично да извършва оценка на приноса си за реформата на глобалното управление и на начина, по който реформите могат да са полезни на ЕС за определяне и установяване на една негова по-силна роля;
5. счита, че държавите-членки на ЕС следва все повече да гледат на ЕС като на средство за умножаване на силите за постигане на целите, които те не биха могли да бъдат постигнати самостоятелно, и че когато се говори с единен глас на ЕС, това не само увеличава шансовете за успех, но също така подобрява легитимността и надеждността на ЕС като важен международен фактор в нововъзникващия многополюсен и взаимозависим свят;
6. подчертава необходимостта от прилагане на стратегически подход и последователна логика във външното представителство, като се разработи

специфична стратегия на ЕС спрямо всяка многостранна организация, насочена към засилване на ролята на ЕС и укрепване на неговите позиции; приканва ЗП/ВП и Комисията да изготвят Бяла книга относно ролята на ЕС в многостранни организации, която да предлага цялостен и стратегически подход както в краткосрочен, така и в средносрочен план до 2020 г.;

7. припомня, че ролята на ЗП/ВП е да представлява и да бъде гласът на дипломацията на Европейския съюз и че поради тази причина неговата позиция трябва да бъде утвърдена в многостранните организации;
8. призовава ЕС и неговите държави-членки да преразгледат систематично и в стратегически план настоящите договорености за ролята и институционалното представителство на Съюза в многостранни организации и да определят начини за прогресивното засилване на външното представителство на ЕС в съответствие с обсега на неговите правомощия и институционалните иновации на Договора от Лисабон, като се постигне нов баланс между институциите на ЕС и неговите държави-членки; в допълнение настоятелно призовава ЕС и неговите държави-членки да определят органите, при които договореностите относно статуквото са остарели, аномални или неефективни и подлежат на преразглеждане и промяна; поради това подчертава необходимостта от повече последователност по отношение на различните видове статус на ЕС в многостранни организации и договорни схеми от гледна точка на институционална логика, и призовава Съвета да изготви ясна рамка;
9. счита, че в настоящия период на фискална строгост и бюджетни съкращения европейското сътрудничество не представлява вариант, а необходимост; приветства икономии от мащаба, целящи да осъвременят, рационализират и съсредоточат колективната дипломация на държавите-членки чрез Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), Комисията и делегациите на ЕС с цел отстраняване на ненужните процедурни усложнения и скъпоструващо дублиране на присъствието на множество международни форуми; във връзка с това счита за изключително важно привличането на подкрепа за тези усилия от други членове на многостранни организации, което изисква внимателна подготовка;
10. счита, че като общо правило и в духа на Договора от Лисабон, в случаи от изключителна компетентност, ЕС следва да бъде главно действащо лице с пълно членство в дадената многостранна организация, докато неговите държави-членки биха могли – но не задължително – да присъстват като членове, но обикновено без независима роля; изразява становище, че ако държави-членки запазят своето национално представителство в организации, в които ЕС разполага с изключителни компетенции, те следва да подкрепят изразената от ЕС позиция от свое име; счита, също така, че при преобладаване на общи правомощия на Съюза нормата следва да бъде и ЕС, и неговите държави-членки да бъдат членове, като се избягват различията при гласуване между ЕС и отделните държави-членки;
11. подчертава необходимостта, в контекста на закъснялата и разпокъсана реакция на държавите-членки на ЕС спрямо политическата нестабилност, разпростираща се в Северна Африка и Близкия изток, от по-добро възползване от институционалните

иновации на Договора от Лисабон с цел по-бързи и последователни действия; освен това изтъква необходимостта ЕС да подобри своите умения за предотвратяване на конфликти и управление на кризи с цел проактивно справяне с бъдещи кризи;

12. потвърждава ключовата роля на ЕС в мисията за предотвратяване на пиратските нападения ATALANTA, при която военноморските сили на ЕС поемат водеща роля в многостранен контекст, като подкрепят мисията на Африканския съюз (AMISOM) и посредством координация с НАТО и национални военноморски сили на мястото на операциите;
13. посочва, че делегациите на ЕС, обслужващи редица международни организации, т.е. в Ню Йорк, Женева, Рим, Виена и Найроби, се нуждаят от съществена подкрепа по отношение на квалифицирани човешки ресурси, без да се засягат други делегации на ЕС, за да представят успешно и ефикасно интересите на ЕС;

Ролята на ЕС в системата на ООН

14. призовава ЕС и неговите държави-членки, като се има предвид, че ООН е единствената международна организация, в която са представени всички държави по света, и най-важният форум, в рамките на който може да се постигне ефективна многостранна дейност, да се стремят да засилват ролята на ЕС и неговата способност в тази глобална рамка за многостранни действия; подчертава необходимостта от превръщане на стратегическата подкрепа за ООН в действия, по-специално по отношение на политиката и средствата за действие в хуманитарната област (реагиране при кризи и извънредни ситуации, помощ за развитие, действия за борба с бедността, мобилизиране за оказване на спешна помощ и ресурси за справяне с природни бедствия) и в областта на разрешаването на конфликти; призовава ЕС да заеме съответстваща позиция за насърчаване на укрепването на гражданските инструменти на Организацията на обединените нации и строго съгласуване с международното право и неговото прилагане от всички държави, групи от държави и многостранни партньори;
15. призовава ЕС и неговите държави-членки, като се има предвид, че в няколко програми и конференции на ООН (ПРООН, УНКТАД, СВКПЧ, СПЧ/ООН) ЕС е обикновен наблюдател, въпреки че е важен финансов участник и има значителни политически интереси, да търсят решения за това несъответствие;
16. настоява върху необходимостта от намиране на нов институционален баланс между нововъзникващата роля на Г 20, ООН и нейните агенции и международните финансови институции; в този контекст призовава настоятелно ЕС и неговите държави-членки да укрепват глобалното управление и да търсят начини за по-нататъшно подобрене на координацията между образуванията от типа Г и системата на ООН, като икономическото измерение би могло да бъде обслужвано ефективно от тези групи, при условие че ООН запазва централната си роля и остава легитимният орган за действия в световен мащаб; въпреки че счита Г-8 и Г-20 за важни форуми за определяне на действията в световен мащаб, за които ЕС трябва да продължи да дава своя принос чрез съгласувани позиции, призовава ЕС и неговите държави-членки да търсят начини за подобряване на глобалното управление, които използват най-ефективно взаимодействията и взаимно допълващите се фактори и не

допускат опасност от подкопаване на системата на ООН;

Общо събрание на ООН

17. въпреки че ЕС запазва статута си на наблюдател в Общото събрание на ООН, в съответствие с Устава на ООН и междуправителствения характер на ООН, призовава настоятелно ЕС да гарантира – за да позволи на новите представители на ЕС да се изказват ефективно и своевременно по световни въпроси – че са създадени необходимите условия за ефективното участие на ЕС в работата на Общото събрание на ООН, като същевременно се възползва в пълна степен от всички правомощия, с които разполага в качеството си на организация за регионална интеграция, чрез провеждане на цялостни и всеобхватни консултации с държави-членки на ООН;
18. като има предвид засилената роля на регионалните блокове в международните отношения, и при пълно съблюдаване на междуправителствения характер на ООН, призовава държавите-членки на ЕС да насърчават промяна в структурата на членството на Общото събрание на ООН, повишавайки статута на организациите за регионална интеграция с напреднало ниво на интеграция, като например онези, които притежават собствена правосубектност, като ги прави по-значими наблюдатели;

Съвет за сигурност на ООН

19. подчертава необходимостта от всеобхватна реформа на Съвета за сигурност на ООН на основата на първия по рода си текст за преговори и широко разпространена подкрепа за реформа на Съвета за сигурност на ООН, с цел постигане на по-голямо изясняване на компетентността на Съвета за сигурност на ООН по отношение на други органи на ООН и преразглеждане на методите на работа на Съвета за сигурност на ООН; също така подчертава необходимостта от укрепване на легитимността, състава, ефективността и регионалното представителство на Съвета за сигурност на ООН и от по-съгласувана позиция сред държавите-членки на ЕС по тези въпроси;
20. отново застъпва становището, че – в съответствие с целите на Договора от Лисабон за засилване на външната политика на ЕС и ролята на ЕС в световния мир, сигурност и регулиране – постигането на членство на ЕС в разширения Съвет за сигурност на ООН продължава да бъде основна дългосрочна цел на Европейския съюз; призовава ЗП/ВП да поеме инициативата за разработване на обща позиция на държавите-членки с тази цел; предлага, с оглед на постигането на тази цел в бъдеще, да се работи по предварителната координация на позициите в рамките на Съвета на ЕС относно въвеждането на нови постоянни членове на Съвета за сигурност на ООН и реформата на процеса за вземане на решения в Съвета за сигурност на ООН към евентуалното използване на свръхквалифицирано мнозинство;
21. призовава заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП), в качеството ѝ на председател на Съвета по външните работи, да се стреми към постигане на

общии позиции на ЕС по въпроси, които ще бъдат решавани в рамките на Съвета за сигурност на ООН, така че тези позиции да бъдат прилагани с помощта на съвместно гласуване; насърчава заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП), ЕСВД и държавите-членки на ЕС да играят по-активна роля за създаването на механизми за сътрудничество, които имат за цел да се гарантира, че държавите-членки на ЕС, които участват в дейността на Съвета за сигурност на ООН, защитават общи позиции на ЕС;

22. приканва държавите-членки на ЕС, които са членове на Съвета за сигурност на ООН, да информират съответно други държави-членки на ЕС относно своите позиции и да обменят информация с другите държави-членки на ЕС относно развитието на събитията в Съвета за сигурност на ООН; приветства установената наскоро практика определен представител на ЕС да бъде канен да присъства на повечето насрочени разисквания в рамките на Съвета за сигурност на ООН и да взема участие в тях, като разполага с ограничено право да се изказва в Съвета за сигурност на ООН;

Съвет за правата на човека към ООН (UN HRC)

23. Подчертава необходимостта от координиране на позициите на държавите-членки на ЕС и от засилване на съгласуваността, видимостта и надеждността на действията на ЕС в Съвета за правата на човека към ООН; приветства създаването на дирекцията по правата на човека и демокрацията в рамките на Европейска служба за външна дейност и настоятелно призовава заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) да гарантира, че новите дадености повишават способността на ЕС за междурегионален обхват и сътрудничество по общи инициативи с държави от други блокове; счита, че следва да бъдат установени ясни критерии за членство в Съвета за правата на човека към ООН и че не държави, характеризиращи се с чести и широко разпространени нарушения на правата на човека, не следва да бъде позволявано да членуват в този орган; насърчава ЕДВД и заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) да предприемат действия за завършване в най-кратък срок на сливането на бившите делегации на Съвета и на Комисията в Женева;

Ролята на ЕС в международните финансови институции (МФИ)

24. подчертава необходимостта от преглед на реда и условията за представяне на еврозоната/ЕС в международни органи в областта на икономическата, паричната и финансовата стабилност в съответствие с ролята на ЕС като една от водещите световни икономически сили;;

Международен валутен фонд (МВФ)

25. като има предвид глобалния обхват на еврозоната и нейната нарастваща отговорност за стабилността на световната икономика, настоява, че когато става въпрос за международно икономическо или финансово управление, следва да бъде

застъпван единен възглед;

26. въпреки че понастоящем Германия, Обединеното кралство и Франция заемат отделни места в МВФ, а останалите държави-членки на ЕС са разпръснати в седем „избирателни района”, настоятелно призовава ЕС и неговите държави-членки да се заемат с разрешаването на въпроса за неефективното външно икономическо и финансово представителство, което ограничава влиянието на ЕС, въпреки че като цяло държавите-членки на ЕС разполагат с повече от тридесет процента от гласовете в рамките на МВФ; като счита, че паричната политика е от изключителната компетентност на ЕС за тези държави-членки, които споделят единна валута, настоятелно призовава ЕС и неговите съответни държави-членки да се споразумеят своевременно за общо място и „избирателен район” в изпълнителния съвет на МВФ, евентуално като избирателен район на еврозоната с цел осигуряване в дългосрочен план на последователно представителство на ЕС, включващо председателството на Съвета по икономически и финансови въпроси и Комисията, подлежащи на контрол от страна на Европейския парламент;
27. припомня на ЕС и на неговите държави-членки да се възползват от следващите редовни избори на изпълнителни директори на МВФ с цел рационализиране и да полагат целенасочени усилия за обединяване на всички държави-членки в единно място на еврозоната за паричния съюз и в избирателен район за останалите държави-членки, чиято парична единица не е еврото;
28. като има предвид, че нито Комисията, нито ротационното председателство на Съвета, нито групата на финансовите министри на държавите на еврозоната разполагат с някакво официално представителство в изпълнителния съвет на МВФ и като им предвид, че ЕЦБ действа единствено като наблюдател по въпроси от дневния ред, които я засягат, изтъква необходимостта на Комисията и на ЕЦБ, в качеството им на органи на Съюза с правомощия в областта на паричната и икономическата политика, да бъде предоставен пълен статут на наблюдатели в изпълнителния съвет на МВФ, за да бъде разрешен проблемът с неадекватно представителство в този съвет;

Световна банка и основни многостранни банки за развитие

29. призовава ЕС и неговите държави-членки да разрешат, в съгласие със своите партньори, институционалната аномалия, при която ЕС, който е значителен вносител във фондовете на Световната банка и всъщност е по-голям донор, отколкото всяка от неговите държави-членки и чието оперативно партньорство с Банката е от огромно значение за регионите на Европа и Африка, все пак не разполага дори със статут на наблюдател в изпълнителния съвет на Световната банка (единствено в нейния комитет на министрите); подчертава значението на ЕС като цяло в качеството му на най-големия донор и подчертава полаганите от Съюза усилия за координиране, привеждане в съответствие и намаляване на разпокъсаността на неговите програми за помощ, по-конкретно чрез Парижката декларация относно ефективността на помощта и Европейския консенсус за развитие; в този контекст признава значението на опитите за придобиване на място като наблюдател в изпълнителния съвет и изразява стремеж за реформиране на

политически остарели групи от държави чрез поставяне на държавите-членки на ЕС в един „избирателен район“; припомня, че същият принцип на обединяване на държави-членки в един „избирателен район“ на ЕС следва да се прилага и спрямо многостранните банки за развитие и най-вече Азиатската банка за развитие, Междуамериканската банка за развитие и Африканската банка за развитие;

Банка за международни разплащания (БМР)

30. като отбелязва, че Банката за международни разплащания (БМР) е международна финансова институция, която обединява централните банки на най-развитите държави, с неотдавнашното включване на централните банки на Китай, Бразилия и Индия, и като има предвид изключителните правомощия на ЕЦБ в областта на паричната политика, предлага ЕЦБ да бъде единствен представител на еврозоната в Съвета на БМР, а Комисията да бъде единственият представител на ЕС в Базелския комитет по банков надзор;

Ролята на ЕС в многостранни организации за сигурност

Организация на Северноатлантическия договор (НАТО)

31. като има предвид, че редовните заседания вече се провеждат на всички равнища, че вече са създадени постоянни условия за връзка по военни въпроси и че също така се организират съвместни заседания на Комитета по политика и сигурност (КПС) на ЕС и Северноатлантическия съвет (НАС) на НАТО, призовава ЕС и НАТО да удвоят своите усилия за създаването на рамка за интегрирано сътрудничество, включително постоянни структури за сътрудничество; призовава за установяване на систематични контакти между генералния секретар на НАТО и заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП); предлага да бъдат проучени последиците от създаването на статут на взаимни наблюдатели на равнище Северноатлантически съвет (НАС) на НАТО и Комитета по политика и сигурност (КПС) на ЕС, за да бъдат подобрени условията за сътрудничество в духа на Договора от Лисабон и след приемането от НАТО на новата стратегическа концепция, както и поради силното желание за създаване на стратегическо партньорство между ЕС и НАТО; в тази връзка приветства съществуващото сътрудничество с Европейския парламент и неговото участие в Парламентарната асамблея на НАТО;

32. застъпва становището, че спогодбите, позволяващи на ЕС да прибегва до средства и капацитет на НАТО, трябва да се подобрят; подчертава необходимостта двете организации да развиват всеобхватен подход към управлението на кризи, което често изисква многостранна гражданско-военна реакция; отново потвърждава своето убеждение, че последното е съвместимо с изграждането на независима Европа на отбраната чрез постоянно структурирано сътрудничество и Европейската агенция по отбраната (ЕАО);

Организация за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ)

33. в контекста на официално споразумение между ЕС и ОССЕ призовава за сериозен

размисъл относно начините, по които ЕС може да поеме по-голяма отговорност и да участва по-ефективно при постигането на съвместни цели, като прилагането на механизъм за непрестанен диалог, съгласуването на съвместни инициативи и координирането на дейности на място могат да бъдат подходящи инструменти; призовава ЕС и неговите държави-членки и Постоянния съвет на ОССЕ да разработят съвместно механизъм за повишаване на сътрудничеството, координацията и консултациите между двете организации; като има предвид също така, че в член 220, параграф 1 от ДФЕС ОССЕ е включена изрично в списъка на международните организации, с които трябва да бъдат установени подходящи отношения, подчертава необходимостта заместник-председателят на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) да координира позицията на държавите-членки на ЕС по въпроси, свързани с ОССЕ; изтъква необходимостта от установяване на ефективни механизми за сътрудничество в областта на мисиите при провеждане на избори между Парламентарната асамблея на ОССЕ и Европейския парламент с оглед преодоляване на някои от недостатъците, които са се проявили в определени случаи;

34. отново изразява своето желание да стане свидетел на възникването на европейска политика на отбрана, от която има все по-спешна нужда в момент, в който светът е изправен пред значително нарастваща нестабилност и заплахи;

Ролята на ЕС в други многостранни организации

Съвет на Европа (СЕ)

35. с цел засилване на многостранното сътрудничество между ЕС и Съвета на Европа в областите, които са важни както за ЕС, така и за Съвета на Европа, като например принципи на правовата държава, демокрация, образование, защита на правата на човека, свобода на изразяване и свобода на печата и добро управление, и като има предвид, че ЕС е най-големият донор за съвместните оперативни програми със Съвета на Европа, подчертава необходимостта от реформиране на присъствието на ЕС и статута на наблюдател в Съвета на Европа; препоръчва на ЕС да съгласува по-добре своята дейност със Съвета на Европа в областите принципи на правовата държава, демокрация и права на човека с цел повишаване на ефективността на двете институции в гореспоменатите области; по-специално в контекста на предстоящото присъединяване на ЕС към Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС) подчертава правото да присъства, с право на гласуване от името на ЕС, на заседанията на Комитета на министрите на Съвета на Европа, когато той, наред с другото, прави преглед на изпълнението на решенията на Европейския съд по правата на човека; в допълнение към това, подчертава правото на ЕС да бъде представляван в Управителния комитет по правата на човека, особено след своето присъединяване към Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), което следва да даде на ЕС общо право на участие и гласуване в Комитета на министрите на Съвета на Европа, правото да номинира съдия за Европейския съд по правата на човека, както и правото на Европейския парламент да участва в Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, когато последната избира съдии; подчертава, че за да бъде повишена

ефективността в областта на правата на човека на общоевропейско равнище, ЕС следва също да се присъедини към други органи на Съвета на Европа, като например Комитета за предотвратяването на изтезанията, Европейска комисия срещу расизма и нетърпимостта и Европейската комисия по ефикасността на правосъдието;

Организация за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР).

36. осъзнава необходимостта, в контекста на член 220, параграф 1 от ДФЕС, в който се призовава за „всякакви форми на полезно сътрудничество” с ОИСР, от стремеж към превръщане на настоящия статут на ЕС на наблюдател в ОИСР в пълноправно членство поради съществените изключителни и споделени компетентности на ЕС в почти всички комитети на ОИСР;

Световна търговска организация (СТО)

37. счита, че ролята на ЕС в рамките на СТО служи за модел на действията на ЕС в други международни организации (включително Конференцията на ООН за търговия и развитие и ОИСР), като се има предвид, че поради своите изключителни компетенции ЕС е пълноправен член на СТО и води преговори от името на всички държави-членки на ЕС, като едновременно с това всички държави-членки на ЕС са членове на СТО със свои права и си сътрудничат, за да действат заедно като единен блок;

38. изразява становището, че установяването на две отделни делегации в Женева в резултат от Договора от Лисабон – едната към СТО, а другата към ООН, следва да подобри способността за координиране, присъствието и видимостта на ЕС, но подчертава, че е важно да се гарантира съгласуваност на действията на двете делегации, така че да се избегне всякакво дублиране на работата;

39. призовава ЕС да отчита и да защитава в рамките на СТО специфичните европейски интереси; счита, че ЕС следва по-конкретно да държи на специално разглеждане на въпросите на селското стопанство и да се грижи за защитата на определени чувствителни европейски региони или сектори, както и да подкрепя справедливата търговия, която насърчава устойчивото развитие;

40. призовава за задълбочено обсъждане на въпроса за по-доброто включване на нетърговските аспекти в обхвата на правилата на СТО, с цел осигуряване на възможност членовете на СТО да преследват легитимни политически цели, като същевременно гарантират достъп до пазара; във връзка с това, подчертава необходимостта да се гарантира, че търговската политика е съгласувана с други политики на ЕС и с международното право, и че действията на СТО са последователни и се подкрепят взаимно с действията на други международни организации.

41. определя изпълнителните правомощия на СТО, създадени посредством нейния орган за разрешаване на спорове, като ключов елемент на успеха на тази организация;

Ролята на ЕС в „дипломация на най-високо равнище” – амбиции за Г-8 и Г-20

42. като отбелязва световната икономическа и финансова мощ на ЕС, необходимостта от защита на стратегическите интереси на ЕС на международната сцена и факта, че дневният ред на срещите на най-високо равнище на държавите от Г-8 се е разширил значително и включва редица свързани с политиката и сигурността въпроси, вариращи от правата на човека през регионалната сигурност до контрола върху въоръженията, счита, че ЕС следва да участва пълноправно в процеса Г-7/Г-8 и следва да бъде изцяло представен на срещите на финансовите министри от Г-7; изтъква необходимостта от засилване на координацията на ЕС преди срещите на Г-7 и Г-8, особено чрез гарантиране на активното участие на Европейския парламент;
43. като има предвид изключителните или споделени компетентности на ЕС по въпроси, по отношение на които Г-20 упражнява значително и нарастващо значение (като например регулиране на финансовите пазари, координация на икономическата политика, включително въпроси относно обменните курсове, международна парична система, помощ за развитието, търговски въпроси от многостранен характер, борба срещу финансирането на тероризма и прането на пари, въпроси относно околната среда и енергийната сигурност), призовава ЕС и неговите държави-членки да работят съвместно с партньорите си за постигане на цялостна координация и привеждане в съответствие на съобщенията между петте европейски държави и представителя на ЕС, който участва в заседанията на Г-20, за да бъде гарантирано ефективно участие на ЕС в срещите на министрите на държавите от Г-20;
44. отбелязва засиленото сътрудничество в „минилатерални“ форуми, свързани със специфични кризисни ситуации, от Г-8 до Контактната група за Балканите, от Близкоизточната четворка до 5+1 за Иран; припомня, че Европейският съюз е изграден върху солидарност между своите членове и че поради това държавите-членки следва да се консултират с партньори за решенията от общ интерес, които в крайна сметка следва да предоставят ефективни и последователни многостранни решения в полза на всички заинтересовани страни; поради това призовава заместник-председателя на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) да обмисля начини за преодоляване на текущите предизвикателства пред ефективния мултилатерализъм и счита, че преразгледана стратегия по този въпрос следва да се стреми към постигане на повече видимост и влияние за ЕС, включително задължението за „мини-групите“ за консултации с партньори на ЕС и поискване на мандат от ЕС;

○
○ ○

45. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Европейския съвет, на Съвета, на

Комисията, на държавите-членки на ЕС и на националните парламенти.

14.4.2011

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

на вниманието на комисията по външни работи

относно ЕС като глобален партньор: неговата роля в многостранни организации (2010/2298(INI))

Докладчик по становище: Jörg Leichtfried

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по международна търговия приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. счита, че ролята на ЕС в рамките на СТО служи за модел на действията на ЕС в други международни организации (включително Конференцията на ООН за търговия и развитие и ОИСР), като се има предвид, че поради своите изключителни компетенции ЕС е пълноправен член на СТО и води преговори от името на всички държави-членки на ЕС, като едновременно с това всички държави-членки на ЕС са членове на СТО със свои права и си сътрудничат, за да действат заедно като единен блок;
2. изисква от Комисията да доразвие своите разсъждения относно пълноправно членство в международни организации като Конференцията на ООН за търговия и развитие и ОИСР и да представи своите разработки за по-нататъшна оценка на Парламента и също така на Съвета;
3. изразява становището, че установяването на две отделни делегации в Женева в резултат от Договора от Лисабон – едната към СТО, а другата към ООН, следва да подобри способността за координиране, присъствието и видимостта на ЕС, но подчертава, че е важно да се гарантира съгласуваност на действията на двете делегации, така че да се избегне всякакво дублиране на работата;
4. призовава ЕС и държавите-членки да приемат еднаква средносрочна и дългосрочна стратегия, с цел укрепване и защита на една обща позиция в рамките на СТО;

5. призовава ЕС да отчети и да защитава в рамките на СТО специфичните европейски интереси; счита, че ЕС следва по-конкретно да държи на специално разглеждане на въпросите на селското стопанство и да се грижи за защитата на определени чувствителни европейски региони или сектори, както и да подкрепя справедливата търговия, която насърчава устойчивото развитие;
6. счита, че продължителните преговори в рамките на кръга от Доха подчертаха една системна необходимост от подобряване на функционирането на СТО като форум за преговори, и че във връзка с това ЕС следва да се стреми към:
 - въвеждане в процеса на преговори на предварителна оценка на потенциалните несъответствия между споразумения в СТО и съществуващите договори и конвенции на ООН, както и други международни споразумения, по-конкретно с оглед на тяхното прилагане;
 - поддържане на принципа за консенсус при вземането на решения в СТО, но и проучване на алтернативни решения;
 - укрепване на секретариата на СТО и увеличаване на ресурсите за техническо подпомагане, особено на развиващите се членове на СТО;
 - създаване на институционална рамка, която разграничава по-добре преговарянето на правилата от прилагането на съществуващите споразумения;
 - силно укрепване на парламентарното измерение на СТО, с оглед на по-голяма демократична легитимност и прозрачност на преговорите в рамките на СТО;
 - защита на европейските цели за устойчиво развитие и защита на правата на човека, социалните и екологичните права в търговските отношения;
7. призовава към задълбочено обсъждане на въпроса за по-доброто включване на нетърговските аспекти в обхвата на правилата на СТО, с цел осигуряване на възможност членовете на СТО да преследват легитимни политически цели, като същевременно гарантират достъп до пазара; във връзка с това, подчертава необходимостта да се гарантира, че търговската политика е съгласувана с други политики на ЕС и с международното право, и че действията на СТО са последователни и се подкрепят взаимно с действията на други международни организации;
8. насърчава други политически дисциплини да отчетат по-често по какъв начин други области на политиката могат от една страна да влияят отрицателно върху търговската политика и от друга страна по положителен начин да допринасят за нея; предлага другите политически дисциплини също да въведат задължителни механизми за разрешаване на спорове в техните многостранни организации;
9. призовава Комисията да предостави на преговарящите по търговските въпроси, на Съвета и на Парламента регистър на договорите и конвенциите на ООН, подписани от държавите-членки на ЕС, с оглед прозрачност на настоящите достижения на правото по отношение на задължителните международни задължения и международното право; насърчава Комисията да създаде специализирано звено,

което да наблюдава съгласуваността на преговорите по търговски споразумения с останалите текущи и обвързващи международни задължения, като например установените от Всеобщата декларация за правата на човека;

10. определя изпълнителните правомощия на СТО, създадени посредством нейния орган за разрешаване на спорове, като ключов елемент на успеха на тази организация;
11. призовава ЕС да укрепя както Конференцията на ООН за търговия и развитие, Програмата на ООН за развитие, Международната организация на труда, така и други организации с подобна насоченост.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	13.4.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 23 -: 0 0: 3
Членове, присъствали на окончателното гласуване	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle De Sarnez, Метин Казак, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Catherine Bearder, George Sabin Cutaş, Elisabeth Köstinger, Jörg Leichtfried, Carl Schlyter
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Véronique Mathieu, Csaba Sógor

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	20.4.2011
Резултат от окончателното гласуване	+: 53 -: 5 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Gabriele Albertini, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Ioannis Kasoulides, Андрей Ковачев, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Georgios Koumoutsakos, Barbara Lochbihler, Norbert Neuser, Doris Pack, Vittorio Prodi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Maria Badia i Cutchet, María Irigoyen Pérez